

ХРЕЩАТИК

№114 (3745)

середа, 11 серпня 2010 року

київська муніципальна газета

114

стор. 2

ЗАМІСТЬ ПЕРЕВІРОК БІЗНЕС ВИМАГАЄ КАНІКУЛ

У КМДА пройшло громадське обговорення Податкового кодексу

стор. 4

РОМАНТИК ІЗ ЗОЛОТИМИ РУКАМИ

Київський майстер Сергій Чернявський збирає третю машину Shelby Cobra

Житло в Києві: Fata Morgana

Квадратний метр столичного житла коштує 4 середньомісячні зарплати киянина

Кредит у половину життя — чи не єдиний реальний шанс мати власне житло в столиці

Олена СТУЛЬЄВА
"Хрещатик"

Проблема житла — одна з найактуальніших у Києві. Не кожен працюючий у столиці може придбати його на зароблені гроші. Кредит в умовах економічної нестабільності — перспектива доволі розпливчата. Щоб отримати квартиру в столиці згідно з чергою, в якій тепер приблизно 169 тисяч осіб, потрібно перш за все до неї потрапити, а потім зачекати терпінням років на 20–30. "Хрещатик" з'ясував, чи є реальні методи придбання власного житла в Києві.

За однієї лише думки про купівлю квартири в столиці "пересічному" її жителю мимоволі спадає на думку відома фраза з комедії "Операція И та інші пригоди Шурика": "Ви даєте нереальні плани". Щоб дізнатися, наскільки вони "нереальні", і взагалі, в що вилетіть киянину з середньою зарплатнею придбання власного житла, ми провели простий арифметичний розрахунок.

Спіраючись на реальні операції столичних ріелторських компаній, на вторинному ринку Києва середня вартість 1–3-кім-

натних квартир за 6 місяців 2010 року зростає на 8,57% (143 долари США) — до 1 816 доларів за квадратний метр. На первинному ринку — навпаки, знизилася на 0,41% (6 доларів) — до 1550 доларів за квадратний метр. За вказаний період найдешевшим був Дарницький район із середнім показником 1214 доларів за кв. м, найдорожчим — Печерський, де середня ціна становила 2397 доларів за кв. м. На 1 серпня, за даними Держкомстату, середня зарплата в Києві становила приблизно 3600 гривень, а це 450 доларів. Тож голови сім'ї,

щоб сплатити за квадратний метр "хоромів" у хрущовці, потрібно працювати, віддаючи при цьому всю зарплатню, 4 місяці. Так, за 40-метрову двокімнатну на периферії вартістю трохи більше 70 тисяч доларів доведеться відпрацювати 13 років. Для порівняння в Росії квадратний метр житла коштує 1,5 середньої зарплатні, в Німеччині — 0,8.

Найрозповсюдженіший шлях для тих, хто працює і отримує "білу" зарплату, — житло в кредит. За даними статистики, нині активно відроджується іпотечний ринок. Кількість фінансових установ, готових надати кредит під заставу нерухомості, зростає, але тільки в тому випадку, якщо вони самі виступають інвесторами. Варто врахувати, що іпотека, яку пропонують банки, для пересічного українця є важким тягарем. Тож навіть якщо знизиться ціна на житло, "золоті роки" докризового попиту на нерухомість однозначно канули в Лету. До того ж кияни ще не забули будівельну аферу "Еліта-Центру", в результаті якої постраждало понад 1700 осіб.

Здавалося б, єдиний вихід для родин із невеликими статками — програми доступного житла. Однак і тут виникає кілька "делікатних", як то кажуть, моментів.

Перша умова: щоб стати на столичний квартирний облік, потрібна п'ятирічна київська прописка (більш як половина мешканців Києва живуть без столичної реєстрації). Та навіть якщо ви вже "корінний" киянин і живете з родиною втроях у однокімнатній гостинці, не завжди можете претендувати на поліпшення житлових умов, так зване соціальне житло. Звичайно, в столиці працюють програми будівництва доступного житла. Проте з 2008 року черговиків стало менше лише на 3 тисячі. До call-центру постійно надходять скарги на те, що в такій черзі немає "ані кінця, ані краю", а також на різного роду порушення з боку чиновників.

Тож поки що перспектива отримання житла в столиці залишається доволі туманною. Єдина надія на власну голову і талант, які рано чи пізно дадуть змогу людині "пробитися" в цьому світі. І придбати власне житло ●

ОФІЦІЙНО

Підготовку до Євро-2012 фінансуватимуть у першу чергу

Днями в мерії відбулася нарада з підготовки до чемпіонату з футболу Євро-2012. Провів її заступник голови КМДА Анатолій Голубченко. «Треба фінансувати підготовку до чемпіонату як захищену статтю — іншого виходу немає. А також потрібно підвищити відповідальність начальників головних управлінь, їх виконавчу дисципліну, бо не всі відчують у повній мірі напругу, яка є, і свою відповідальність», — зазначив він. На засіданні за участю керівників головних управлінь і комунальних підприємств, задіяних у підготовці до Євро, обговорили виконані роботи та освоєні кошти. За словами пана Голубченка, нині є чимало невирішених питань. Та попри це, він запевнив, що місто встигне підготуватися до визначного спортивного дійства. «У нас нормально просуваються роботи з реконструкції Московської площі, будівництва метрополітену, Гаванського мосту та естакади, тобто Подільсько-Воскресенського мостового переходу. Я думаю, як би важко не було, цього року ми запустимо швидкісний трамвай», — сказав заступник голови КМДА. Водночас місто активно закуповує автобуси та тролейбуси. Так, до кінця року їхній парк поповниться 125 одиницями. А наступного року він нараховуватиме майже триста нових автобусів і тролейбусів. Одним із проблемних питань досі є аеропорт «Жуляни». Про його реконструкцію говоримуть на окремій нараді. Так само, як і про будівництво другої нитки міського каналізаційного колектора. Водночас на засіданні обговорили фінансові пропозиції на наступний рік. Наразі є замовлення майже на 1,7 мільярда гривень. Такі зустрічі з освоєння коштів і виконання робіт пан Голубченко пообіцяв проводити кожні два тижні. «Таким чином будемо точно контролювати, що хто зробив, які кошти на це виділено і як їх освоєно», — зазначив він •

Столиця отримала нового головного архітектора

Учора в мерії представили нового керівника Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища КМДА — головного архітектора Києва. Ним став віце-президент Національної спілки архітекторів України Сергій Целовальник. Як відомо, його кандидатуру на цю посаду запропонувало Міністерство регіонального розвитку й будівництва. Загалом у конкурсі на заміщення посади начальника Головного управління брали участь десятеро осіб. До слова, до недавня Головне управління містобудування очолював Сергій Броневичкий •

РАЙОНИ

Лікарні Голосієва відремонтують

Днями в Голосієвському районі столиці відбулася благодійна акція безплатної передачі керамічної кахлі п'ятим лікарням закладам і школі району. В рамках заходу компанія «АТЕМ» за підтримки Голосієвської райдержадміністрації передала цим установам 4,5 тисячі квадратних метрів облицювальної кахлі майже на 100 тисяч гривень. «Лікарні, школи та дитячі будинки в першу чергу потребують ґрунтового ремонту власних приміщень. А благодійна акція компанії «АТЕМ» покликана сприяти цьому. Тому ми продовжуватимемо співпрацювати з іншими підприємствами промислового комплексу району щодо проведення таких акцій», — наголосив голова Голосієвської райдержадміністрації Сергій Садовий •

МОЄ І НАШЕ

Замість перевірок бізнес вимагає канікул

У КМДА пройшло громадське обговорення Податкового кодексу

Ірина ЛАБУНЬСКА
"Хрещатик"

Численні перевірки податковою, махінації з поверненням ПДВ, непрозора система спрощеного оподаткування — лише кілька речей із мегапереліку питань, що турбують суспільство. За наказом Президента в Україні проходить всенародне обговорення проекту нового Податкового кодексу. Як сплачуватимуть податки, радяться з самими платниками. Проект передбачає зменшення кількості платежів, ставок оподаткування, впровадження податкових канікул і пільг. До документу вже є тисячі зауважень і пропозицій. Вчора другий етап слухань відбувся в КМДА.

Якщо державу розглядати як організм, то кров'ю його життя є податки, а сплачують їх платники податків. З ними якраз і обговорять проект нового Податкового кодексу, який було опубліковано 3 серпня, але ще задовго до цього він викликав значний суспільний резонанс. Провести всенародне обговорення проекту доручив Президент України Віктор Янукович. Учора в КМДА пройшов другий етап слухань. Спочатку обговорити документ устигли в Харкові. Вчора у Колонній залі Київської міської держадміністрації зібралося кількасот осіб. Щоправда, виявилось, це представники не лише столиці, а й кількох регіонів — Житомирщини, Одещини, Чернігівщини, Черкащини та Вінниччини. Окрім делегатів, у залі були присутні також представники КМДА, Міністерства фінансів і Податкової адміністрації України.

Метою розробки нового Податкового кодексу називають чимало хороших речей, зокрема підвищення конкурентоспроможності української економіки, сприяння детінізації доходів і залучення інвестицій, поліпшення стосунків між платниками і органами оподаткування, взагалі поліпшення умов ведення бізнесу. Кажуть, новий гармонізований кодекс замінить більш ніж 20 законів і 50 підзаконних актів, що часто суперечили один одному. А

Фото: Григорія КУБЛАНОВА

Київська влада вважає, що Податковий кодекс потрібно у першу чергу обговорювати з самими платниками податків

ще планують зменшити кількість зборів: державних — на 11, місцевих — на 9. Обіцяють також зменшення податкових ставок. На прибуток підприємств ставка знижується поступово. Для нових підприємств і тих, хто впроваджує інновації, передбачено податкові канікули. Щодо фізичних осіб — із об'єктів оподаткування вилучено відсотки по депозитних вкладах. Запроваджено соціальні пільги для батьків двох і більше дітей. Та попри усі позитиви, фактично до кожного з розділів, а їх усього 19, представники громад висловлюють численні зауваження.

За словами першого заступника міністра фінансів Вадима Копилова, лише до другого розділу «Адміністрування податків, зборів» надійшло майже 2,5 тисячі зауважень і пропозицій. Це легко зрозуміти, адже в цьому розділі прописано перевірки податківцями. Наприклад, планові виїзні перевірки документів можуть здійснювати раз на один, два чи три роки, залежно від ступеня ризику підприємства. Крім того, податківці можуть проводити позапланову перевірку документів, підстави для чого вписано аж у 13 пунктах. Рішення про позапланову перевірку ухвалює керівник податкового органу. Ще можливі контрольні перевірки. Їх (без попередження) можуть проводити раз на місяць.

Доповідачі зазначили, що через надмірну кількість платежів і цю кількість перевірок, сьогодні до 60 % промисловості в

тіні. Аби бізнес працював і наповнював бюджет, потрібно створити спокійні умови для роботи, а не займатися суцільними перевірками.

Дискусії в залі відбувалися щодо спрощеної системи оподаткування — на кого її поширювати; та щодо ПДВ. Мовляв, чому, коли підприємець затримує сплату податку на кілька днів, його штрафують, натомість держава може місяцями, а то й роками безкарно не повертати ПДВ.

Виявилось, що не лише експерти, а й прості громадяни переймаються Податковим кодексом. Невеличке соціальне опитування перехожих на вулиці засвідчило, що люди підтримують: а) зменшення кількості платежів; б) скасування ПДВ як джерела корупції; в) запровадження податкових канікул; г) упровадження податку на розкіш.

Експерти кажуть, що одне із головних завдань нового кодексу — залучення до сплати податків тих, хто цього уникав, а ті, хто добросовісно сплачував, зможуть платити менше. Зниження ставок при збільшенні бази оподаткування. Вадим Копілов зазначив, що на засіданні в КМДА прозвучали «концентровані розумні» речі. Всі вони будуть враховані під час коригування документу. Свої пропозиції можуть висловити всі охочі, подзвонивши до call-центру. У Києві він працює за номером 461-77-00. Із проектом Податкового кодексу можна ознайомитися на сайті Міністерства фінансів •

ЄВРОСТИЛЬ

Попов виконає обіцянки Черновецького

До кінця року в столиці облаштують чотири велосипедних маршрути

Ірина ЛАБУНЬСКА
"Хрещатик"

Україні, хоч як це прикро, далеко до Європи в багатьох питаннях. «Совок» позначився і на вітчизняному містобудуванні. Проте з цим не миряться велосипедисти, які уже хочуть їздити, як у країнах ЄС. Минулої п'ятниці столичні двоколісники «наїхали» на КМДА з вимогою створити велодоріжки. Спеціальна програма передбачала до кінця 2011 року відкриття 17 велосипедних маршрутів протяжністю 168 кілометрів. Але криза спинила справу. Міська влада все ж таки пообіцяла облаштувати цього року щонайменше чотири доріжки.

Любителям їзди з вітерцем увірвався терпець. Минулої п'ятниці столичні велосипедисти з'їхалися до будівлі міської адміністрації з вимогою облаштувати для них обіцяні раніше доріжки. З бунтарями зустрівся виконавчач обов'язків міського голови Олександр Попов. Він погодився, що велодоріжки потрібні, й після розмови з директором КК «Київавтодор» пообіцяв, що до кінця року будуть готові чотири

смуги для двоколісних. Їх прокладуть на проспекті Бажана, Дніпровській набережній, вулиці Здобунівській та біля Дарницького мосту.

Нагадаємо, 2007 року розпорядження про розроблення програми будівництва велодоріжок видав мер Києва Леонід Черновецький. У грудні 2009 року програму було затверджено на сесії Київради. Згідно з документом, у столиці протягом 2010-

2011 років мають відкрити 17 велосипедних маршрутів загальною протяжністю 168 кілометрів. За цінами 2008 року проект мав обійтися у 79 млн грн. Нині ця сума майже в півтори рази більша. Планам міської влади завадила криза, що різко обмежила можливості столичного бюджету.

Але криза — не єдина трудність у реалізації так званої велокоцепції Києва. У центральній частині міста немає ресурсу для будівництва окремих велодоріжок, дороги перевантажені автотранспортом. Відведення смуг для велосипедистів ще більше ускладнить ситуацію. За нинішньої культури їзди та взаємного ставлення велосипедистів і автомобілістів їм бажано фактично ізолювати. Доріжки, відокремлені від проїжджої частини, обіцяють закласти під час будівництва нових доріг. Це пропишуть зокрема і в новому Генплані Києва. А поки що в місті триває фактично боротьба за дорогу. А їзда на велосипеді прирівнюється до екстриму •

Є ПРОБЛЕМА

Мрія про недосяжне

Більшість молодих сімей не можуть отримати доступний кредит на житло

Наталка МАРКІВ
"Хрещатик"

Легше верблюдові пройти кризу вушко голки, ніж молодій сім'ї самостійно назбирати грошей на квартиру в Києві — приблизно так можна перефразувати відомий біблійний вислів. Охочих отримати молодіжний кредит на житло лише в столиці понад 16 тисяч, а на цей рік за програмою Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву свої квадратні метри одержали 50 сімей, ще 200 справлятимуть новосілля до кінця року. Але це дані по Україні. Чиновники визнають, що програма підтримки молодіжного житла "забуксувала".

Торік у держбюджеті взагалі не було передбачено фінансування на молодіжне житло. Величезні борги має держава і через зобов'язання виплати часткової компенсації молодим сім'ям процентної ставки комерційних банків у рамках програми забезпечення молоді житлом. Високопосадовці втішають усіх тих, хто "без надії сподівається", що вже нинішнього року ситуацію почнуть виправляти — зводитимуть нові будинки, шукатимуть шляхів подешевшення квадратних метрів, виділятимуть кошти на компенсацію відсотків. А щоб знайти на все це гроші, з 2011 року випускатимуть облігації під державні гарантії.

"Мрія про недосяжне", — так починається один з електронних листів на інтернет-форумі Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву при Кабінеті Міністрів України. Киянка Ірина Мельник пише, що живе з чоловіком, його батьками, сім'єю молодшого брата чоловіка та бабусею у трикімнатній квартирі. З семи осіб троє з різних причин там не зареєстровані, тому велика родина не може подати документи і стати на квартирну чергу. Фахівці фонду кажуть, що без цього паперу їх не мають права включити до реєстру претендентів на отримання пільгових довготермінових кредитів, а без позик, самостійно назбирати грошей на житло Іринина сім'я змогла б років за тридцять. Проте ті, хто думає, що, потрапивши до черги на молодіжний кредит, можна швидко одержати квартиру або кредит на неї, дуже помиляються. З 1207 заяв, які є у рейтингу кандидатів на отримання

Фото Павла ПАЩЕНКА

Нове житло "з рук" держави — недосяжна мрія багатьох молодих родин

пільгових довготермінових кредитів на будівництво (реконструкцію) та придбання житла в столиці, більшості не менше, ніж п'ять років. А одна з сімей чекає своє омріяне помешкання із 1999 року! Щоправда, вона на чотирнадцятому місці, тож має великі шанси справити новосілля у найближчий рік. Іще одна проблема. Подружжя, що переступає 35-річний рубіж, автоматично "вилітає" з молодіжної черги. На скільки сімей зменшується черга саме з цієї причини, у Фонді не знають — немає такої статистики.

Як розповів голова правління Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву Леонід Русихін, цього року передбачено виділити 70 млн грн на пряме кредитування з держбюджету і 49 млн грн — з місцевих бюджетів. На часткову компен-

сацію процентної ставки комерційних банків з договорів, які було укладено у 2005-2008 роках, передбачено 117 млн грн. Наступного року в державному бюджеті планують закласти на молодіжне кредитування 200 млн грн та на 500 млн грн випустити державні облігації. Першочергово гроші вкладатимуть у довгобуду з високим рівнем готовності.

Кабінет Міністрів України разом зі столичною владою упроваджують програму "Доступне житло", яка запрацювала в Києві ще з 1998 року: 70 на 30 та 60 на 40. За цією програмою більшу частину суми оплачує сім'я, а меншу — держава. Нинішнього року за цією схемою у місті вже введено в експлуатацію три будинки, ще три здадуть до кінця року. Проте сотня-дві квартир на рік за цією програмою "пого-

ди" на ринку житла не зроблять, тому молодіжний фонд шукає різні шляхи, аби якомога більше молодих сімей змогли купити квартири за менші гроші. У травні міністр регіонального розвитку та будівництва Володимир Яцуба пообіцяв за дешевими закордонними технологіями побудувати під Києвом вулицю з три- і п'ятиповерхових будинків та котеджів. Якщо цей проект буде вдалим, Фонд спробує адаптувати його для потреб молодіжного кредитування.

Чиновники визнають, що забезпечення молоді житлом має для держави стратегічне значення, бо статистика свідчить, що з року в рік усе більше молодих українців не поспішають одружуватися і народжувати дітей саме тому, що не мають власного кутка ●

ПРЯМА МОВА

Чи варто молоді відмовлятися від шлюбу, якщо нема власного житла?

Ольга БОНДАРЕНКО, викладач:
— Навіть не знаю. Думаю, за великим рахунком це залежить від пари, яка збирається одружуватися, і яку вони мають мету. Ми, коли з чоловіком одружувалися, то не відмовлялися від шлюбу і не відклали його, хоча жили на квартирі, яку знімали, доволі довго, і зовсім не було можливості придбати власне житло.

Хоча більшість моїх друзів, які не мають свого житла, на певний час відмовляються від шлюбу. Я вважаю, що не варто відмовлятися.

Олександра ГОРБАНЬ, юрист:

— Загалом, я вважаю, що не варто, хоча житло, однозначно, важливий компонент майбутньої сім'ї. Та це кожен сам для себе вирішує і ставить певні орієнтири.

Юлія БОРИСОВА, студентка:

— Ні, не треба. Тому, що доки чекати, коли з'явиться своє житло, в наш час можна і постаріти. Це доволі таки серйозна проблема, яка потребує часу. А якщо молоді люди серйозно налаштовані, то це все вирішується з часом.

Анна ДЕЛЕМБОВСЬКА, маркетолог:

— У принципі варто, якщо фінансовий стан молодих дозволяє їм почекати, і відкласти одруження, як то кажуть, до кращих часів. Можна і в батьків тимчасово пожити, якщо батьки, звичайно, погодяться і якщо взагалі є така можливість. Одруження ж нікуди не дінеться, якщо люди кохають одне одного.

Юрій ПАРХОМЕНКО, дизайнер:

— Важко відповісти. У мене такої проблеми не виникало. Я думаю, все залежить від того, як налаштовані молоді, які збиралися одружитися. Я особисто не відкладав би одруження через відсутність власного житла.

Записала
Аліса КОВАЛЕНКО,
"Хрещатик"

Фото Григорія КУБЛАНОВА

Романтик із золотими руками

Київський майстер Сергій Чернявський збирає третю машину Shelby Cobra

Віктор СТЕЛЬМАХ
"Хрещатик"

Напевно, всі хлопчиська мріяли про те, що, коли виростуть, обов'язково їздитимуть на якому-небудь суперкарі. Красивому і швидкому. Такому, що голови в перехожих, як у соняхів за сонцем, обертатимуться за авто, що проїжджає повз.

Київський майстер Сергій Чернявський — не виняток. Він теж ще хлопчиськом захопився суперкарами. А в далекому 1971-му абстрактний "швидкий і красивий" автомобіль отримав конкретне ім'я і форму. У журналі "Наука і життя" Сергій побачив чорно-білу фотографію Shelby Cobra і твердо вирішив, що обов'язково зробить собі такий автомобіль або купить, якщо будуть гроші. Відтоді він закоханий у цю модель, досі зберігає старий журнал і зробив уже дві Shelby Cobra, а тепер збирає третю. За його словами, вона буде найкращою. Такою, що не соромно буде приїхати на міжнародний фестиваль "Авто Екзотика" до Севастополя.

— А то прикро, — каже Сергій, — приїжджаєш на який-небудь міжнародний фестиваль або зліт екзотичних автомобілів і зазвичай чуєш: "Та що ці українці можуть? Знову приїдуть на тюнінгованому "Запорожці". Тому хочеться зробити і привезти такий автомобіль, щоб усі пороззявляли роти.

Мрія здійсненна

Коли в далеких 70-х Чернявський уперше побачив на картинці могутній і елегантний 2-місний родстер Shelby Cobra, він ще нічого не знав про кит-кари — автомобільні комплекти, що копіюють відомі авто. А коли дізнався — зрозумів, що нарешті наблизився до своєї мрії. Адже численні фірми-виробники кит-наборів пропонували самостійно зібрати навіть ці автомобілі, які були випущені в єдиному екземплярі або в оригіналі коштують (без перебільшення) божевільних грошей. І кит-кари вигадали саме для того, щоб люди могли за розумні гроші реалізувати свою Мрію. Однак, як виявилось, на практиці все зовсім не так просто. Але це не лякало Чернявського. Що це за Мрія, для реалізації якої не треба докладати ніяких зусиль.

Перша проблема була у виборі виробника кит-набору улюб-

леної "Кобри". Як виявилось, ціни в компанії відрізняються в рази. Є відносно недорогі польські або угорські набори, а є зовсім недешеві німецькі або британські. Див не буває: як свідчить практика, якість наборів відповідала їхній ціні. Автомобілі-двійники або кит-кари (ще їх називають репліки або реплікери) — це, просто кажучи, копії. Такі самі, як репродукції картин або скульптур. І так само, як репродукції, копії ці бувають дуже різної якості. Від авторської копії або роботи, виконаної майстром, до поліграфії з неточною передачею кольорів. Тільки в автомобілях це будуть погано підігнані елементи кузова, неспівпадіння кріпильних отворів, загальна неміцність конструкції й її схожість (або несхожість) із оригіналом. Звідси і ціна кит-набору.

Такі тонкощі Сергій зрозумів, коли поїхав до Польщі подивитися на працю польських майстрів зі збірки кит-карів. Потім туди були багато візитів, під час яких Чернявський, фактично працюючи підмайстром, вивчав технологію і прийоми збірки. Замість оплати за працю він попросив поляків купити для нього кит-комплект і завезти його в Україну. Природно, це була Shelby Cobra — автомобіль мрії, який він сам для себе зібрав у гаражі.

Електрифікація скасовується

Світова мода на електромобілі не застала майстра зненацька. У себе в гаражі він побудував спочатку електричний Trabant, а потім "Таврію" на електротязі. Використав підручні матеріали. А чом би й ні? Адже ще в 50—60-х роках минулого століття в СРСР робили і санітарний електричний УАЗ, і бортові ГАЗ 66 для Сибіру. Були навіть електротрактори.

Технологія переробки автомобіля з двигуном внутрішнього згорання (ДВЗ) в електрокар була нескладною. З-під капота тієї самої "Таврії" вилучався ДВЗ і

Сергій Чернявський за збіркою третьої Shelby Cobra

на його місце ставився електромотор, здатний розкручуватися до 3500 обертів. Такий електромобіль міг їхати зі швидкістю до 80 км/г. Для міста більше і не треба. А за місто на ньому навряд чи хто-небудь почав би їздити — там немає розеток, щоб заряджати акумулятори.

Оскільки серійні автомобілі сконструйовані під ДВЗ, "Таврію" довелося перетворити на двомісне купе. Місце задніх сидінь зайняли акумулятори. Їх розмістили під капотом, на підлозі і в багажнику. Загальна вага "батареї" — більш ніж 300 кг. Інакше хороший електромотор не прогодувати.

Щоб привернути увагу до електромобілів, Чернявський зробив автопробіг Київ-Одеса. Він поставив на старий Trabant електромотор і подвійний комплект акумуляторів, які заряджалися від бензинового моторчика. Принцип такий: їхати на одному комплекті, а коли він розряджався, переходити на інший. Перший у цей час заряджався від бензинового моторчика. На жаль, на практиці виявилось, що один комплект акумуляторів розряджався швидше, ніж заряджався другий. Зате витрата пального при середній швидкості 60 км/г вийшла приблизно 1,2 літра на 100 км шляху.

Переробити в електромобілі Чернявський допоміг майже 20 авто. В основному "Запорожців" і "Таврій", до яких потрапив FIAT Panda. Замовниками були пенсіонери, які привозили свої машини на лафетах. На таких клієнтах нічого не заробиш — вони самі хочуть заощадити. Тому електричні автомобільні програми потребують підтримки держави. До того ж на практиці виявилось, що кислотні акумулятори здатні пропрацювати 3 роки. Потім їх треба замінювати. А це дорого — адже акумуляторів

сім, і кожен коштує не менше 2000 грн. Хоча, якщо порівняти з бензином, економія все одно удвічі.

Набагато серйозніша проблема — зарядка акумуляторів. У домашніх умовах це можна зробити тільки в приватному будинку з власною підстанцією. Ось і виходить, що в Україні електромобіль прив'язаний до домашньої розетки. А розетка — це зрештою електростанція, яка працює на вугіллі або на мазуті, й забруднює навколишнє середовище набагато більше, ніж двигун внутрішнього згорання, який відповідає жорстким європейським нормам викидів у атмосферу.

Тобто в наших умовах екологічність електромобілів доволі сумнівна. За удаваної чистоти їхня вихлопна труба насправді димить за багато кілометрів від автомобіля — на електростанції.

Нині електромобілями Чернявський не займається. Хоча люди телефонують йому щодо цього питання постійно. "Останній дзвінок був буквально вчора, — каже Сергій. — Людина хотіла поставити на свій старий "Москвич" електричний двигун "від дуже хорошої пральної машини".

Предмет гордості

Після першої "Кобри" Чернявський зробив із кит-наборів Mercedes, Ferrari, Lamborghini, Lotus, MG, а потім ще одну Shelby Cobra. "Деяким клієнтам, — розповідає Сергій, — я спеціально збирав машини за собівартістю, щоб вони розповідали своїм друзям, що в такий відносно недорогий спосіб можна реалізувати свою Мрію. Але люди бувають різні. І багато хто навпаки вихвалявся перед знайомими, що купив собі не кит-кари за 40 тисяч, а справжні суперкари за 400 тисяч. Мені, звичайно, приємно було,

тому що про яку-небудь грубо спрацьовану підробку так не скажати б".

Але все одно, якою б великою не була подібність, — зазначає Чернявський, — кит-кар — це копія, а не справжній суперкар. Ці автомобілі цінують за красою. Це авто для душі. Так би мовити варіант для прогулянок. І треба розуміти, що комплект, який коштує 7—15 тисяч євро, — це ВСЬОГО лише 7—15 тисяч. Для нас гроші чималі, а насправді — ВСЬОГО. Тому ніколи навіть найякісніший кит-кар не їздитиме так, як оригінальний автомобіль-легенда за кілька сотень тисяч доларів або євро. "Ми даємо сторічну гарантію від наскрізної корозії, — сміється Сергій, — у нашій Shelby Cobra пластиковий кузов. Але не обіцяємо, що кит-кар поїде, як справжній Ferrari або Lamborghini.

Колись Чернявський на замовлення зібрав Lamborghini Countach 1971 року — дуже оригінальний зовні автомобіль. Туди поставили 2,7-літровий мотор від Audi в 200 кінських сил, який прокручував на старті навіть широченні колеса — адже машинка легенька. Але господар думав, що цей кит-кар за 50 тисяч доларів їздитиме так само, як справжня "Ламба" за 375 тисяч. І двічі намагався на 150 км/г увійти в поворот. І майстри двічі потім ремонтували машину. А лікарі — водія. Не даремно в Німеччині для саморобних автомобілів швидкість навіть на автобанах обмежено до 90 км/г.

Нині зі своїм давнім партнером майстром Юрієм Алексієнком Сергій Чернявський працює над тим, щоб побудувати справжній концепт-кар. Адже в Україні досі немає свого національного автомобіля, яким можна було б пишатися. Легендарний "Запорожець" не беремо до уваги — це копія FIAT •

Shelby Cobra від Сергія Чернявського

Фото автора

РІШЕННЯ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Про поновлення договорів оренди земельних ділянок товариству з обмеженою відповідальністю "Міська Будівельна компанія" для будівництва житлового будинку з вбудованими та прибудованими торговельно-офісними приміщеннями та підземним паркінгом та для будівництва, експлуатації і обслуговування житлового будинку з вбудованими та прибудованими торговельно-офісними приміщеннями і підземним паркінгом на вул. Анрі Барбюса, біля будинку 5-б у Печерському районі м. Києва

Рішення Київської міської ради № 659/1715 від 18 червня 2009 року

Відповідно до статті 33 Закону України "Про оренду землі" та враховуючи лист-звернення товариства з обмеженою відповідальністю "Міська Будівельна компанія" від 18.03.2009 № 18/03-02, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Поновити на 6 років з 11.08.2009 договори оренди земельних ділянок від 10.08.2004 № 82-6-00211 – площею 0,2573 га та від 08.12.2006 № 82-6-00390 – площею 0,2164 га на вул. Анрі Барбюса, біля будинку 5-б у Печерському районі м. Києва, укладені між Київською міською радою та товариством з обмеженою відповідальністю "Міська Будівельна компанія" на підставі рішень Київської міської ради від 29.04.2004 № 248/1458 "Про передачу товариству з обмеженою відповідальністю "Міська Будівельна компанія" земельної ділянки для будівництва житлового будинку з вбудованими та прибудованими торговельно-офісними приміщеннями та підземним паркінгом на вул. Анрі Барбюса, біля будинку 5-б у Печерському районі м. Києва" та від 28.09.2006 № 96/153 "Про передачу товариству з обмеженою відповідальністю "Міська Будівельна компанія" земельної ділянки для будівництва, експлуатації та обслуговування житлового будинку з вбудованими та прибудованими торговельно-офісними приміщеннями та підземним паркінгом на вул. Анрі

Барбюса (біля будинку 5-б) у Печерському районі м. Києва".

2. Товариству з обмеженою відповідальністю "Міська Будівельна компанія" у місячний термін звернутися до Головного управління земельних ресурсів виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) із клопотанням щодо організації робіт по внесенню змін до договорів оренди земельних ділянок від 10.08.2004 № 82-6-00211 та від 08.12.2006 № 82-6-00390.

3. Встановити, що розмір орендної плати, визначеної в договорах оренди земельних ділянок від 10.08.2004 № 82-6-00211 та від 08.12.2006 № 82-6-00390, підлягає приведенню у відповідність до норм законодавства.

4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київради з питань земельних відносин, містобудування та архітектури.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Про передачу громадянину Мушегану Оганесу Вагінаковичу у приватну власність земельної ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Горького, 61-б у Деснянському районі м. Києва

Рішення Київської міської ради № 713/1769 від 18 червня 2009 року

Розглянувши проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки та відповідно до статей 81, 116, 118, 121 Земельного кодексу України Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки громадянину Мушегану Оганесу Вагінаковичу для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Горького, 61-б у Деснянському районі м. Києва.

2. Передати громадянину Мушегану Оганесу Вагінаковичу, за умови виконання пункту 3 цього рішення, у приватну власність земельну ділянку площею 0,1 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Горького, 61-б у Деснянському районі м. Києва за рахунок міських земель, не наданих у власність чи користування.

3. Громадянину Мушегану Оганесу Вагінаковичу:

3.1. Виконувати обов'язки власника земельної ділянки відповідно до вимог статті 91 Земельного кодексу України.

3.2. Виконувати умови забудови земельної ділянки згідно з АПЗ Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища та одержати дозвіл на виконання будівельних робіт в управлінні держархбудконтролю.

3.3. Виконати вимоги, викладені в листах Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища від 24.09.2008 № 19-12191, Державно-управління охорони навколишнього природного середо-

вища в м. Києві від 26.02.2009 № 05-12/845, головного державного санітарного лікаря м. Києва від 28.10.2008 № 8394.

3.4. У місячний термін звернутися до Головного управління земельних ресурсів виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) із клопотанням щодо організації робіт по внесенню змін до договорів оренди земельних ділянок, що посвідчує право власності на земельну ділянку.

3.5. Забезпечити вільний доступ для прокладання нових, реконструкції та експлуатації існуючих інженерних мереж і споруд, розміщених у межах земельної ділянки.

3.6. Питання пайової участі вирішити до початку будівництва відповідно до рішення Київської міської ради від 06.03.2009 № 124/1179 "Про бюджет міста Києва на 2009 рік".

4. Попередити власника земельної ділянки, що право приватної власності на землю може бути припинено у випадках, передбачених статтями 140, 143 Земельного кодексу України.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київради з питань земельних відносин, містобудування та архітектури.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Про передачу громадянину Гордієнку Борису Івановичу у приватну власність земельної ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Макаренка, 1-а у Деснянському районі м. Києва

Рішення Київської міської ради № 714/1770 від 18 червня 2009 року

Розглянувши проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки та відповідно до статей 81, 116, 118, 121 Земельного кодексу України Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки громадянину Гордієнку Борису Івановичу для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Макаренка, 1-а у Деснянському районі м. Києва.

2. Передати громадянину Гордієнку Борису Івановичу, за умови виконання пункту 3 цього рішення, у приватну власність земельну ділянку площею 0,10 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на вул. Макаренка, 1-а у Деснянському районі м. Києва за рахунок міських земель, не наданих у власність чи користування.

3. Громадянину Гордієнку Борису Івановичу:

3.1. Виконувати обов'язки власника земельної ділянки відповідно до вимог статті 91 Земельного кодексу України.

3.2. У місячний термін звернутися до Головного управління земельних ресурсів виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) із клопотанням щодо організації робіт по внесенню меж земельної ділянки в натуру (на місцевість) та виготовленню документа, що посвідчує право власності на земельну ділянку.

3.3. Забезпечити вільний доступ для прокладання нових, ре-

конструкції та експлуатації існуючих інженерних мереж і споруд, що знаходяться в межах земельної ділянки.

3.4. Питання пайової участі вирішити до початку будівництва відповідно до рішення Київради від 06.03.2009 № 124/1179 "Про бюджет міста Києва на 2009 рік".

3.5. Виконати вимоги, викладені в листах Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища від 06.07.2007 № 19-6602, ВАТ "Київпроект" від 23.05.2007 № 1595, Київської міської санепідстанції від 17.10.2007 № 8612, управління охорони навколишнього природного середовища від 15.10.2007 № 071/04-4-22/5890, Головного управління земельних ресурсів від 05.11.2007 № 05-2121.

4. Попередити власника земельної ділянки, що право приватної власності на землю може бути припинено у випадках, передбачених статтями 140, 143 Земельного кодексу України.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київради з питань земельних відносин, містобудування та архітектури.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 18.11.2004 № 803/2013 "Про передачу земельних ділянок відкритому акціонерному товариству тресту "Київміськбуд-1" імені М. П. Загороднього для будівництва готельно-офісного будинку на бульв. Дружби народів, 44-46 у Печерському районі м. Києва" та договору оренди земельної ділянки від 31.03.2005 № 82-6-00280

Рішення Київської міської ради № 748/1804 від 18 червня 2009 року

Розглянувши технічну документацію щодо внесення змін до рішення Київської міської ради від 18.11.2004 № 803/2013 "Про передачу земельних ділянок відкритому акціонерному товариству тресту "Київміськбуд-1" імені М. П. Загороднього для будівництва готельно-офісного будинку на бульв. Дружби народів, 44-46 у Печерському районі м. Києва" та договору оренди земельної ділянки від 31.03.2005 № 82-6-00280, враховуючи клопотання відкритого акціонерного товариства тресту "Київміськбуд-1" імені М. П. Загороднього від 28.01.2009 № 101, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити зміни до проекту відведення земельних ділянок відкритому акціонерному товариству тресту "Київміськбуд-1" імені М. П. Загороднього для будівництва готельно-офісного будинку на бульв. Дружби народів, 44-46 у Печерському районі м. Києва.

2. Внести зміни до рішення Київської міської ради від 18.11.2004 № 803/2013 "Про передачу земельних ділянок відкритому акціонерному товариству тресту "Київміськбуд-1" імені М. П. Загороднього для будівництва готельно-офісного будинку на бульв. Дружби народів, 44-46 у Печерському районі м. Києва", а саме:

слова та цифри "- ділянку № 1 площею 0,80 га – для будівництва готельно-офісного будинку;

– ділянку № 2 площею 0,40 га, в межах червоних ліній, – для організації будівельних робіт" замінити на слова та цифри: "- ділянку № 1 площею 0,80 га – для будівництва готельно-офісного будинку;

– ділянку № 2 площею 0,19 га – для будівництва, експлуатації та обслуговування готельно-офісного комплексу;

– ділянку № 3 площею 0,21 га, в межах червоних ліній, – для організації будівельних робіт".

3. Внести зміни до договору оренди земельної ділянки від 31.03.2005 № 82-6-00280, укладеного між Київською міською радою та відкритим акціонерним товариством трестом "Київміськбуд-1" імені М. П. Загороднього для організації будівельних робіт, а саме:

– по тексту договору оренди земельної ділянки слова

"земельна ділянка" у всіх відмінках замінити на слова "земельні ділянки" у відповідних відмінках;

– абзац другий підпункту 2.1 пункту 2 викласти в такій редакції:

"– розмір – земельна ділянка № 1 площею 1879 (одна тисяча вісімсот сімдесят дев'ять) кв. м, земельна ділянка № 2 площею 2101 (дві тисячі сто один) кв. м, в межах червоних ліній";

– абзац третій підпункту 2.1 пункту 2 викласти в такій редакції:

"– цільове призначення – земельна ділянка № 1 – для будівництва, експлуатації та обслуговування готельно-офісного комплексу, земельна ділянка № 2 – для організації будівельних робіт".

4. Відкритому акціонерному товариству тресту "Київміськбуд-1" імені М. П. Загороднього у місячний термін звернутися до Головного управління земельних ресурсів виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) з клопотанням щодо організації робіт по внесенню змін до договору оренди земельної ділянки від 31.03.2005 № 82-6-00280.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київради з питань земельних відносин, містобудування та архітектури.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Черный снайпер

Газета "Хрещатик" друкує про-
двження детективу "Чорний
снайпер" Дениса Жарких (поча-
ток у NN№ 106-113 2010 року)

Варенька Краморова родилась в семье преподавателя русской литературы Федора Краморова, известного всей Москве своими левыми взглядами. Еще до рождения Вареньки Федор Петрович имел проблемы с охранкой, его вызывали для профилактических бесед с жандармскими начальниками. Прогрессивный литературовед очень этим гордился и со значением рассказывал об этом знакомым. За что его очень уважали окружающие и часто в гостях, под аплодисменты, требовали поведать об очередном курьезном допросе. Как все прогрессивное человечество, Краморов с восторгом встретил февральскую революцию, а потом и октябрьскую. Он повязал на пальто красный бант и дефилировал в таком виде по улицам. Новая власть сначала приласкала литературоведа. У большевиков работало много российских литераторов, они хорошо знали Федора Петровича, а потому перед ним поставили задачу — развивать крестьянскую поэзию. Сначала все шло хорошо. Федор Петрович, не зная ни праздников, ни выходных, взялся учить малограмотных крестьян законам русского стихосложения, и люди толпились в приемной его кабинета. Вскоре выяснилось, что Федор Петрович понимал свою функцию как служение музе, а для сельских грамотеев это была просто артельная работа. Крестьян интересовало больше материальное вознаграждение, свою же задачу они видели в том, чтобы распределить буквы по бумаге. Когда пошла коллективизация, стало совсем плохо. Получать довольствие поэта стало для многих крестьян делом жизни, а на пути стоял Краморов. Тогда стал вопрос о классовом происхождении товарища редактора, поскольку передовые поэты интересовались, на каком основании чуждый классовый элемент учит колхозное крестьянство. Итого не мог быть иным: Краморов лишился работы и всех средств к существованию. Крестьяне быстро распределили те небольшие средства, которыми он управлял, но передрались, и половина заговорщиков отправилась по доносам в лагерь. Вторая половина, получив оборонный заказ на патриотическую песню и не выполнив его, последовала за первой половиной.

Краморов заявил, что крестьяне сожгли русскую литературу, как помещичью усадьбу, после чего на работу его уже никто не принимал. Не дождавшись репрессий, Федор Петрович умер от инфаркта, оставив мать, жену и дочку без всяких средств к существованию. Вот тогда к Варваре и посватался музыкальный чиновник Варданонский. Он был старше ее на двадцать лет, но для семьи это был шанс выжить. Бабушка стояла перед Варей на коленях, а мать тихо плакала. Предложение Варданонского было принято, но любимое занятие Варвары, живопись, пришлось оставить. Из нее стали делать певицу. Появились пластинки, ее голос звучал по радио, но руки так и тянулись к живописи. Любая женщина со слухом и голосом завидовала бы Вареньке, но она себе не завидовала ни капельки. Рисовала тайком от мужа, друзей и подруг. Грянула война, и Варвару взяли к себе в труппу Шушкицкая. На ее фоне Краморова была бледной тенью, ведь в лицо артистку никто не знал, да и репертуар песен ей самой не нравился.

На вчерашнем концерте Варвара отступила от программы. Ей очень захотелось спеть про неразделенную любовь, про надежду, страдания и свет в душе. Все это посвящалось майору, который единственный в целом мире понял ее. И вот она уезжает, а его завтра, возможно, убьют. Грузовики дружно увозили артистов с передовой, а душа ныла, и чем дальше, тем невыносимее. В конце концов, в жизни Вар-

Колаж Наталі Спінкноі

вары не так уж много было мужчин, а любимых мужчин не было вовсе. И вот она нашла ЕГО, достойного любви. Не надо было слов, чтобы суетливо выяснять это. Но встречу у них украли, артисты трусливо бежат с передовой, а значит, бежит и она. И ей стало очень стыдно. Стыдно за баяниста, который открыто жил сразу с тремя танцовщицами, стыдно за Шушкицкую, которая приторговывала военными трофеями, стыдно за себя, такую бесхарактерную медузу, неспособную на большое чувство. Всю ночь девушка не смыкала глаз. Утром машины остановились на развилке, а два водителя пошли спросить дорогу. Варвара выпрыгнула из кузова, подошла к другой машине и юркнула в предраассветную темноту. Через пять минут машины уезжали в тыл без нее.

— Убивать нас с тобой, Володя, точно никто не собирается, — заявил Шуров на втором часу пути, — так далеко убивать не водят.

— А зачем нас убивать? — спросил старший лейтенант.

— Но Тучков тебя чуть не порешил, я думал, Гордеев добьет.

— Из-за танка?

— А ты думаешь, что Тучков тебя хотел расстрелять из-за танка?

— Не знаю...

— И я не знаю.

— Черный снайпер убил Тучкова, убил докторшу, убил сержанта Данилова, по тебе стрелял. Не вижу логики. Гордеев что-то знает. Вот я и подумал, что он решил нас убить, чтобы мы не догадались. Опять же, докторшу убили вместо тебя, может, у них роман был, и Гордеев тебя порешит вздумал вместе со мной?

Лицо Володи стало злым. Он с чувством направил свой ППШ на капитана. Капитан отпрыгнул:

— Стой! Я погарячился! Беру слова назад.

Дальше шли молча.

— Мне кажется, он знает или догадывается, что ждет нас впереди, и хочет, чтобы мы это увидели своими глазами. Он же нам так и сказал, — нарушил молчание Володя. — Гордееву надо доложить об этом в штаб, но ему одному не поверят.

— Значит, мы должны это увидеть и вернуться, — заключил Шуров. — А если не увидим, то, может, и не вернемся вовсе...

Произнося эти слова, Шуров сник.

— Я, Володя, за линией фронта еще ни разу не был.

— А как же награды, захваченные языки?

— Не брал я языков, допрашивал только... А награды... Тучкову как-то хорошей водки достал, то да се... И вообще, в штабе я — свой... Не появился этот Черный снайпер, меня бы на передовой вообще не было! Без меня неплохо справились бы.

— Вот воин земли русской! — подумал Володя. — И награды умеет получать, и звания, и в армии, как рыба в воде. Все у него хорошо, только с неприятелем не желает сражаться!

Лес, по которому они шли, между тем начал переходить в заброшенные огорды. Некоторые из них были вскопаны. Перед глазами открылся полуразрушенный монастырь. Над унылой постройкой поднимался приветливый кухонный дымок. Володя не сразу заметил, что его спутники как-то приотстали. Он зашел в монастырский двор и сразу увидел немца, нагруженного дровами, у которого за плечами была винтовка. Володя, не раздумывая, дал по нему очередь из автомата, а потом еще и еще. Все произошло так быстро, что Красицкий не успел понять, что происходит. Вот поленья разлетаются в разные стороны, вот немец голыми руками пытается защититься от пуль. Вот пули вонзаются неприятелю в тело, и он плашмя падает назад. В это время чья-то сильная рука отталкивает Володю, и какая-то тень подлетает к окну монастырской кухни. Еще мгновение и туда летит граната. Крик: "Лягай!" Володя упал. Взрыв!

Красицкий поднял голову. Только теперь он понял, что гранату кинул Дзюбенко. В это время Полянка уже влетел в кухню и добил тех, кто там был. "Тра-та-та", — зачистил автомат, но быстро смолк. Когда все стихло, к трупам незадачливого истопника спокойно подошел Шуров и пнул его ногой.

— Ну вот, Володя, и твой первый убитый немец!

— Це не німець, це — поліцаї! — из окна монастырской кухни сказал Дзюбенко. — Тут было три поліцаї, тепер — жодного.

— Дзюбенко, говорите на понятном для офицеров языке! — сделал замечание Шуров. Сержант не удостоил его ответом. Шуров победно прохаживался по монастырскому двору. Когда он проходил возле одного из окон, на его плечо опустилась рука в черном и послышалось:

— Товарищ!

Шуров присел. Полянка дал очередь и прыгнул в окно. Через несколько минут он вывел из двери православного монаха. Тот блаженно улыбался. Он отыскал глазами Володю и обратился к нему:

— Инок Паисий я. Имею послушание от нашего игумена занять сей монастырь для братии.

Володя рассмотрел монаха. Длинная черная ряса с капюшоном и широкими рукавами. Плавные движения и худое, немного плаксивое лицо с жидкой бородкой. И тут старшего лейтенанта осенило:

— Святой отец, а вы на передовой часто появляетесь?

— Да каждый день, почитай, по два раза. Игумен сказал: как красные придут, так сразу монастырь и занимайте. Если братия там есть, то выгнать нас уже не смогут. А тут полиция туда-сюда ходит, меня из монастыря прогоняют... Все жду, когда придут православные воины, а они, поди ж ты, не идут.

— Так это монахи себе монастырь присмотрели, а доблестные красноармейцы за привидения их принимают начали, — разве-селился вдруг Шуров. — Хороши бойцы!

— ...и за все кара Божия. За отступление от веры, от пути истинного, да за гордыню, да за алчность, да за скудоумие! — проповедь инока Паисия продолжалась битый час. Они шли по лесу дорогой, которую знал только монах, а лес становился все гуще и гуще. Володе хотелось превратить инока, но заметил, что и Дзюбенко, и Полянка внимательно его слушают.

— А вот, батюшка, если мы на немец выйдем, то вы проповедовать будете? — попытался связываться Шуров.

— Крестом осеню, чтоб нас защитил.

— А если не защитит? — не унимался Шуров.

— Меня всегда спасал, — убежденно заявил Паисий.

— Тихо, — поднял руку Дзюбенко.

Володя ничего подозрительного не увидел. Но Полянка и Дзюбенко, не сговариваясь, метнулись в разные стороны, показывая Володе, чтобы он двигался вперед. У Красицкого пробежал по спине холодок, он заметил, что Паисий и Шуров отстали. Отстал самому или идти? Володя решил идти. Он прибавил шагу, и через несколько минут его взору открылась идиллия: на броне советского танка красивый танкист сидел и писал письмо домой. Володя удивленно замер на месте. "Может, мы вернулись на наши позиции?" — пронеслось в голове. Танкист тоже удивленно посмотрел на Володю. Он явно не ждал его здесь увидеть. Вдруг сле-застрочил ППШ, и танкист, прохрипев, стал медленно сползать с брони тридцатичетверки. Володя повернул голову и увидел, что стрелял Полянка. Заревела сирена. И тут Володя заметил на боку советского танка немецкий крест, а вдалеке виднелись силуэты таких же советских машин, направленных на наши позиции.

— Біжи! — услышал Красицкий голос Дзюбенко. И он побежал. Впереди бежали Шуров, Дзюбенко и Полянка. Их явно преследовали. Это продолжалось бесконечно, и ноги наконец начали отказываться не только бежать, но и идти. Впереди текла небольшая речка. Разведчики, не останавливаясь, прыгнули в воду и поплыли. Володя споткнулся о корягу, упал и выронил автомат. Шуров успел забежать по колени в воду. Но тут один за другим грянули винтовочные выстрелы. Полянка и Дзюбенко, окрасив кровью темную воду речки, пошли на дно. Шуров бросил автомат и поднял руки. Володя на карачках попытался доползти до автомата, но был отсечен от него очередью. Вспомнил про наган, выпрямился во весь рост и достал его, спиной придвигаясь к Шурову. Но Шуров сбил ударом его с ног и отобрал последнее оружие:

— Не глупи! Мы сдаемся!

Солдат в немецкой форме удовлетворенно посмотрел на них и сказал на русском языке:

— Правильно сделали, нам нужно поговорить.

(Далі буде)

КРИЗЬ ВІКИ

Справи купецькі

Сто років тому Київ за “розмахом” добродійності випереджав Санкт-Петербург

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО

На кошт київських меценатів було збудовано половину архітектурних споруд столиці

Олена КАДИРОВА
“Хрещатик”

Відродження меценатства та спонсорства по-українському припадає на останні 7-8 років. У той час, коли в Європі давно існує економічна школа добродійного менеджменту і маркетингу, що допомагає правильно скоординувати цей процес: від моніторингу соціальних потреб до надання допомоги, в Україні меценатство поки що діє хаотично і по-аматорському. Адже українське законодавство більше заважає, ніж допомагає меценату: щоб подарувати інваліду візок, треба сплатити кілька податків, і чим більшою є пожертва, тим складніше її передати адресату без ризику відчутти утиски різних установ.

Виятки становлять великі корпорації, які для управління добродійною діяльністю запрошують найдорожчих “зубрів” консалтингу з-за кордону. Бо це — серйозні кошти і великий піар.

Цікаво, що в Києві якихось сто років тому традиції меценатства були настільки сильними, що цей досвід і нині перед нашими очима — в назвах вулиць і будинків, зведених на кошт ТИХ меценатів. Добродійна діяльність тоді не вимагала “ігор” із законом, а тому була “адресною” та масштабною. Як правило, жертвували на мистецтво, охорону здоров'я та науку.

“Не жертвувати неможливо”

Працівники Музею історії Києва стверджують: до революції Київ за рівнем і масштабністю добродійності залишив позаду Санкт-Петербург. І тоді жертва була потрібною складовою репутації, що уживалася з християнською мораллю. “Багаті кияни жертвують на благочинність, бо... не можна не давати”, — казав київський багатій Ізраїль Бродський. Держава заохочувала меценатів, нагороджуючи їх орденами та медалями, які за стату-

сом дорівнювалися Георгіївському хресту. Для купця це, звичайно, був ще й спосіб підкреслити своє місце в вищому світі, отримати шанс прославитися не лише як комерційний діяч, а й інтелігент. Тому купці більше за інших любили жертвувати на мистецтво, відкриваючи музичні салони та інвестуючи в художників.

У Києві загалом діяли майже сто різних опікунських організацій, комітетів та інших організацій, що опікувалися малозабезпеченими. Були не лише будинки для безпритульних, а й квартали дешевого житла, ідальні з дешевими обідами і багато іншого, чим нині можуть похвалитися лише окремі країни Європи.

До слова, нагорода меценатам також була регламентована. Наприклад, щоб отримати той чи інший орден, треба було пожертвувати чітко визначену суму.

Архітектура на згадку

Половину нинішнього Києва побудовано на кошти меценатів дореволюційної епохи. Не збереглися дитячі садочки та притулки, організовані зусиллями київських купців. І в тих спорудах, що будували з їхнього гаманця, тепер зовсім інші заклади. Лише уявіть, що не було б у Києві Будинку вчителя, Театрального інституту імені Карпенка-Карого чи Політеху...

Серед найвідоміших імен — родина Терещенків, Григорій Галан, Михайло Дегтярьов, Семен Могильовцев, подружжя Ханенків, брати Бродські та багато інших. Заради історичної справедливості треба сказати, що й нині вдала комерція є першим шляхом до добродійності. Але різниця в тому, що меценати минулого виховувалися на інших цінностях. Жертвувати було нормою — чи то подавати біля церкви, чи годувати подорожніх, чи віддавати власні речі робітникам. І добродійністю займалися не через те, що хотіли привернути

до себе увагу, а тому, що діяти по-іншому, виходячи з тодішньої моралі, було просто непристойно. Родина Терещенків, наприклад, починала з торгівлі хлібом, спеченим власними руками за ніч, тому знала потреби пересічного робітника. На кошти меценатів було побудовано відділення лікарні Подільського району, Інститут підвищення кваліфікації вчителів на перетині вулиць Воровського та Обсерваторної, Інститут психології на Паньківській, Бактеріологічний інститут, Національний художній музей, Політехнічний інститут, Будинок учителя, Будинок актора, Театр оперети. Для повного переліку треба було б видати невеличку книжку (а це понад 100 об'єктів).

Відродження традицій

Нині добродійну активність можна поділити на дві категорії — по-перше, адресна підтримка конкретних установ чи програм, по-друге, благодійні акції на користь загальної ідеї з відшкодуванням коштів для тих, кого конкретна проблема стосується. Не дуже часто, але щастить дитячим будинкам, які беруть під опіку різні підприємства, та лікарням, які “достукалися” до комерційно благополучних компаній. За рахунок меценатів студенти навчаються за кордоном (за умови повернутися), талановита молодь здобуває перемоги на мистецьких конкурсах, відкриваються музеї. Але масово меценатство ще не охопило країну. Рівень життя середнього класу, до якого переважно і апелюють із особистим лихом, поки що не надто високий. До того ж, система виховання меценатства не передбачена в обов'язковій програмі. Однак довіра до прохань про допомогу зростає. Можливо, ще років через п'ятнадцять — і в Києві давати гроші на щось корисне для людей чи міста в цілому буде такою самою звичною справою, як і сто років тому ●

Київська міська державна адміністрація

Оголошує конкурс на заміщення вакантної посади начальника Головного управління екології та охорони природних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

Основні обов'язки:

- реалізовує екологічну, науково-технічну та економічну політику, спрямовану на забезпечення збереження навколишнього природного середовища м. Києва;
- організовує розробку, забезпечує подання на затвердження Київською міською радою місцевих екологічних програм, сприяє їх реалізації та звітує перед Київською міською радою про їх виконання, вносить до відповідних органів пропозиції щодо державних екологічних програм;
- готує та подає до постійної комісії з питань екологічної політики Київради проекти рішень з питань, що стосуються охорони довкілля та отримання спеціальних дозволів на користування надрами (підземними водами).

Основні освітньо-кваліфікаційні вимоги до кандидатів:

- вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;
- стаж роботи за фахом у державній службі на керівних посадах не менше 3 років або стаж роботи за фахом на керівних посадах в інших сферах економіки не менше 4 років, або стаж роботи на посаді головного спеціаліста не менше 7 років;
- післядипломна освіта у сфері управління: магістр державного управління;
- вільне користування ПК;
- аналітичні здібності, висока працездатність та відданість роботі;
- комунікабельність, чесність та порядність.

Контактний телефон: 270-57-29.

Документи на участь у конкурсі подаються до управління кадрової роботи і нагород апарату виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) протягом 30 днів з дня публікації оголошення в газеті за адресою: 01044, м. Київ, вул. Хрещатик, 36, каб. 1109-а.

Головне управління культури і мистецтв Київської міської державної адміністрації

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад: головного спеціаліста відділу театральнотранспортних закладів, образотворчого мистецтва, організації та проведення загально-мистецьких заходів, головного спеціаліста відділу проектування будівництва, капітального ремонту та реставрації будівель, провідного спеціаліста відділу бухгалтерського обліку та звітності.

Вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, стаж роботи для головного спеціаліста: на посаді провідного не менше 1 року чи стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років, для провідного спеціаліста: стаж роботи на посаді I чи II категорії не менше 1 року або за фахом в інших сферах управління не менше 2-х років.

Документи приймаються протягом місяця за адресою: м. Київ-01004, бульв. Т.Г.Шевченка, 3.

Довідки за тел.: 279-52-82, 279-72-51.

У зв'язку з введенням процедури санації ЗАТ “Любава” (04073, м. Київ, вул. С.Скляренка, 9, код ЄДРПОУ 02970279) керуючий санацією арбітражний керуючий **Ляхтарін Іван Анатолійович** (ліцензія Міністерства економіки України Серія АБ № 271786 від 17.04.2006) оголошує конкурс інвесторів.

Заявки приймаються протягом 10 днів з дня виходу оголошення.

Тел.: 050-469-25-20.

Відповідно до рішення позачергових Загальних зборів учасників (Протокол №3/2010 від 10 серпня 2010 р.) Товариство з обмеженою відповідальністю “**ЕС-ЕЙС-ЕМ Сміт Ходкінсон Україна**” оголошує про свою ліквідацію. Товариство зареєстроване Шевченківською райдержадміністрацією м. Києва 11 грудня 2007 р., код за ЄДРПОУ 35625683.

Претензії кредиторів приймаються до 10 листопада 2010 року за адресою: м. Київ, вул. Володимирська 49-А; тел. (044) 494-47-74.

Хрещатик

ПЕРЕДПЛАТА НА 2010 РІК

Передплатні ціни

ІНДЕКС ЩОДЕННОГО ВИПУСКУ (ВТ, СР, ЧТ, ПТ)	ІНДЕКС ЧЕТВЕРГОВОГО ВИПУСКУ (З ПРОГРАМОЮ ТБ)
61308	22094

З доставкою газети у поштову скриньку

на місяць — 40 грн. 90 коп.	на місяць — 10 грн. 90 коп.
на 3 місяця — 122 грн. 10 коп.	на 3 місяця — 32 грн. 10 коп.
на 6 місяців — 242 грн. 55 коп.	на 6 місяців — 62 грн. 55 коп.
на 12 місяців — 483 грн. 90 коп.	на 12 місяців — 123 грн. 90 коп.

У КАТАЛОЗІ ПЕРЕДПЛАТНИХ ВИДАНЬ УКРАЇНИ НА 2010 РІК СТОР. 22

КОЛЬОРОПОДІЛ

Кольороподіл А2 (формат 660x560 мм)

01034, Київ, вул. Володимирська, 51-а,

репроцентр газети «Хрещатик».

Тел.: 235-82-72, 234-12-55

repro.kreschatic.kiev.ua

Усі види додрукарських робіт.

ЗНАЙ НАШИХ!

Пригоди в повітрі

Вже 13 років Олексій Пархоменко піднімається в небо на повітряних кулях

Марія БЕЛЯЄВА
"Хрещатик"

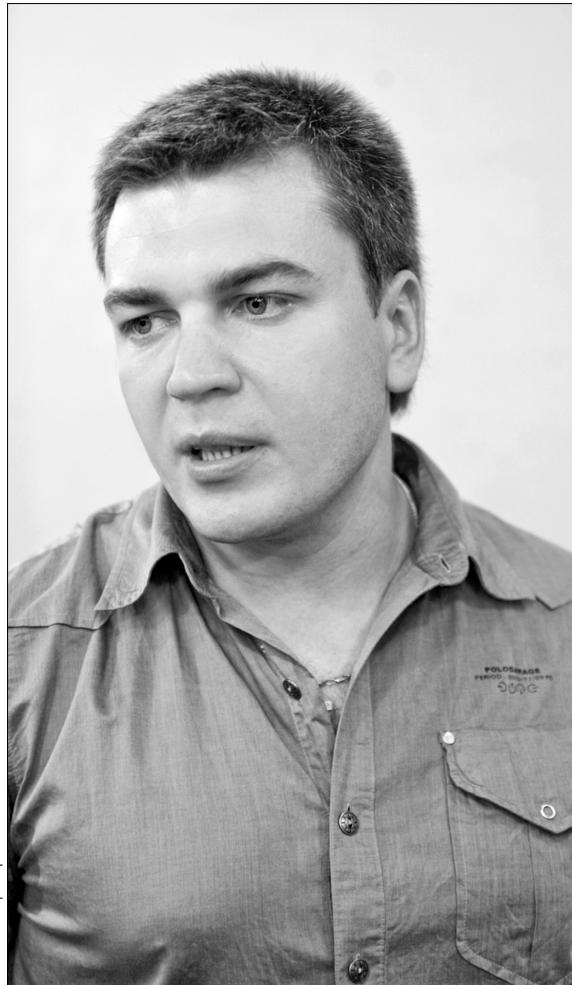
Ще з часів Ікара людина прагнула піднятися в повітря. Постійним його резидентом на одному з найдавніших повітряних суден — повітряній кулі — є Олексій Пархоменко. За плечима підкорювача небес — понад 500 годин польотів і встановлення національного рекорду. Нині Олексій Пархоменко є президентом Київського клубу повітроплавального спорту "Пілот" і, популяризуючи улюблену справу, організовує під Києвом новий фестиваль "Повітряні пригоди".

Хоч сьогодні є безліч літальних засобів, однак найбезпечнішим повітряним судном вважається повітряна куля, винайдена у Франції в XVIII сторіччі. Мало того, політ не потребує спеціальної підготовки, стверджує президент громадського об'єднання Київського клубу повітроплавального спорту "Пілот" Олексій Пархоменко. Він займається повітроплавальним спортом із 1997 року. За його словами, повітроплавання — це в першу чергу вид відпочинку для всієї родини або з друзями. Він не потребує серйозних фізичних навантажень, не має обмежень за віком чи станом здоров'я, а спрощена система організації польотів потребує в команді лише досвідченого пілота.

Щоб займатися повітроплавством професійно, потрібно закінчити спеціальну програму підготовки. Майбутні пілоти вивчають метеорологію, повітряне право, фізику, механіку польоту, будову аеростата, навігацію — всю потрібну інформацію, щоб самостійно здійснювати політ. Це нагадує автомобільні курси: перш ніж підійматися, вивчають теорію та щонайменше 16 годин проходять практичне навчання з інструктором. Для новачків є обмеження: здійнятися не вище чотирьох метрів. Професійне заняття повітроплаванням не з дешевих — лише повітряна куля коштує від 20 тисяч доларів, не кажучи вже про засоби перевезення, витрати на бензин і газ, підготовку команди.

За статистикою, повітряна куля є найбезпечнішим повітряним судном. Але є й ризики. "Пам'ятаю, як куля потрапила у грозову хмарність, було справді страшно і небезпечно, — ділиться спогадами Олексій Пархоменко. — А кумедний випадок стався зі мною під час змагань: коли забув карту, перелетів на інший берег, і довелося переплавляти кулю через Дністер на човні".

Нині в Україні нараховують приблизно 30 сертифікованих пілотів, і Олексій Пархоменко — один із найдосвідченіших. Його загальний наліт — по-

За плечима Олексія Пархоменка понад 500 годин польотів

над 500 годин, а в складі команди минулого року пілот установив український рекорд, пролетівши 212 кілометрів за шість годин. "Головне для пілота — відчувати техніку управління кулею: в який момент потрібно зайняти потрібну висоту, щоб чітко пройти за маршрутом, адже напрямок вітру залежно від висоти змінюється. І, як будь-який спорт, повітряне плавання вимагає самоорганізації та вміння ухвалювати правильні рішення", — каже Олексій Пархоменко. Щоб показати красу повітроплавального спорту, наприкінці серпня він організовує у Васильківському районі під Києвом фестиваль із повітроплавання "Повітряні пригоди", куди запрошує команди з різних країн. "Гості зможуть побачити яскраве та феєричне видовище, а також більше дізнатися про цей вид спорту", — розповідає організатор пан Пархоменко. Ще одне дійство за участю повітряних куль очікує на киян на День фізкультури (вересень) ●

Гороскоп киянина на 11 серпня

ОВНИ, день закликає до ретельної, скрупульозної роботи. Слід виявити творче мислення, уміння вивіряти деталі, виконувати накази. Кар'єрному зростанню сприятиме старанність, кмітливість і обізнаність як фахівця вузького профілю. Усім, хто має проблеми зі здоров'ям, слід пройти обстеження для встановлення правильного діагнозу.

ТЕЛЬЦІ, будьте у велелюдних місцях, там душа розкриється, як квітка до сонця. Матимете шанс продемонструвати публіці свої таланти й чесноти на високому рівні. Найкраще вдаватиметься робота, пов'язана з програмуванням, навчанням, посередництвом, медициною, рекламуванням корисних товарів і продуктів.

БЛИЗНЯТА, дім, сім'я та побут для вас — передусім. Тут роботи чимало, однак ви легкі на підйом і завдяки мобільності, інтелектуальному хисту чудово впораєтеся. Причепуріть домашні пенати — тоді й на душі стане чисто та весело. Адже в процесі прибирання ви підсвідомо звільняєтеся від негативних нашарувань.

РАКИ, вам притаманні унікальна спостережливість, практицизм та логічний аналіз. Усе прораховуєте з космічною швидкістю, жодна деталь не лишається поза увагою, діловий досвід переймає миттєво і відкладає надовго в пам'яті. Обговоріть деталі, пошукіть корисну інформацію, а масштабне планування нехай зачекає.

ЛЕВИ, присвятіть день поточним побутовим та фінансовим питанням. Професійні проблеми також потребуватимуть негайної уваги, особливо коли від розв'язання їх залежатиме розмір зарплати. Більше зосереджуйтеся на матеріальних справах, це допоможе привабити Фортуна. Коли робите покупки, прицінюються і не смітьте гроші.

ДІВИ почуватимуться героями дня. Усе вдаватиметься блискуче, особливо інтелектуальна робота, рівних вам не буде. Як ніхто інший, знатимете всі новини. Зацікавить те, що здається практичним і корисним, і це цілком відповідає вашій природі.

ТЕРЕЗАМ у ролі монаха-самітника буде найкомфортніше. Можете взятися за аналітичне дослідження, редагування тексту, оброблення масивів даних, шліфування деталей. Події дня мають кармічну мотивацію, тож поруч опиняться люди з попередньої інкарнації. Зробіть їх своїми союзниками, бо в них на вас є компромат.

У СКОРПІОНІВ з'явиться черговий привід для зустрічі з друзями, що поділяють ваші погляди, захоплення, розуміють характер повсякденних проблем. Вони охоче допоможуть порадою, зведуть з корисними людьми або забезпечать відповідною інформацією. З домашніми обговоріть господарські питання.

СТРІЛЬЦІ, на кар'єрному небосхилі сонячно. Проводьте наради, вирішуйте кадрові та професійні питання, заповнюйте і підписуйте важливі документи. Якщо шеф викличе на килим для довірливої розмови або офіційного звіту, доведеться зважати на його прискіпливість і скрупульозність у деталях.

Для **КОЗОРОГІВ** істина нині дорожча за авторитетну думку. І якщо для її пошуку потрібні глибокі дослідження, ви охоче це зробите. Правду неодмінно відкопаєте, що дасть велику душевну насолоду. Будьте на зв'язку з далекими краями, звіти надійде добра звістка.

ВОДОЛІІ, ненаситний голод в інтимних стосунках штовхатиме на пошуки гідної пари. І ви неодмінно її знайдете, поринете в багатий спектр емоційних насолод. Тільки не "примагнічуйтеся" до партнера, як немовля до матері.

РИБИ, ваші партнери виступлять у двох амплуах: як догматичні критики та як мудрі радники і консультанти. Виявіть толерантність, не ображайтеся, а вчасно візьміть на озброєння корисні зауваження. Загалом з будь-яких питань чужа думка буде об'єктивнішою, ніж власна, не пропускайте почуте повз вуха ●

Підготувала Любов ШЕХМАТОВА,
астролог

СУДОКУ

8	7	1	4	2				
	9		8			3		
6				1	9	2		8
	8		3		4	6		9
			2	8		4		
	1	4			6		3	2
	6	7						5
		8	9		5		6	
1		9		3				4

Відповідь на sudoku, вміщений у нашій газеті 10 серпня

Правила sudoku

Гральне поле 9 на 9 клітинок. Поле розділене на квадрати 3 на 3. На початку гри відома певна кількість цифр. Спочатку — заповнити всі порожні клітинки цифрами від 1 до 9 за такими правилами:

1. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному рядку.
2. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному стовпчику.
3. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному квадраті.

9	4	7	6	5	8	1	3	2
1	2	3	4	9	7	5	8	6
5	6	8	1	2	3	9	4	7
2	9	4	8	7	5	6	1	3
6	8	5	2	3	1	7	9	4
7	3	1	9	6	4	2	5	8
8	5	6	3	1	2	4	7	9
4	1	2	7	8	9	3	6	5
3	7	9	5	4	6	8	2	1

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Завтра

У Києві від 21—23°C уночі, до 36—39°C вдень. Без опадів. У Київській області очікується суха погода. Температура повітря становитиме від 19—24°C уночі, до 35—40°C вдень. Вітер південно-східний, 5—10 м/с.

На сході прогнозують 20—24°C вночі та до 42°C удень. Вітер південно-східний, 3—5 м/с.

На заході вночі очікується 13—18°C, удень 24—29°C. У південних регіонах — від 19 до 22°C уночі, до 41°C удень. Суха погода. У Криму 21—26°C уночі, 35—42°C удень. Без опадів. Вітер північно-західний, 7—10 м/с.

Сьогодні

11 серпня за народним календарем відзначають Калинник, Калинів день. Від цього дня починаються тумани, які провіщають різке похолодання, що вбиває на жнива хліб. Якщо листя в серпні жовтіє знизу — ранній посів буде добрим. У серпні дуб жолудями багатий — до урожаю, якщо ж летить багато павутини — до неврожаю.

Іменинники:

Костянтин, Кузьма, Михайло ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ

Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перерестрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

01034, м. Київ-34, вул. Володимирська, 51-б

Телефон для довідок 235-32-60, факс: 235-01-93

Телефони рекламного відділу: 234-21-84, 531-91-05, факс: 235-61-48

Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35

Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

виходить у вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком (D) та під рубрикою "Конфлікт" друкуються на правах реклами.

Набір, верстка та кольороподія: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: СПД Скуйбіда В.П.

Загальний наклад 131855
Замовлення 241-10